25/17

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 14 september 2025 door A en B, hierna te noemen klagers, ingediende klacht tegen C, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, gebruiker van het dienstmerk psycholoog NIP en geregistreerd in het register kinder- en jeugdpsycholoog NIP.

I De procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 14 september 2025;
- het verweerschrift met de bijlagen d.d. 15 oktober 2025;
- de ter zitting overgelegde en voorgedragen pleitnota van klagers;
- de ter zitting overgelegde en voorgedragen uitgeschreven mondelinge verklaring van verweerster.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 10 december 2025, waarbij klagers en verweerster aanwezig waren. Klagers werden vergezeld door D, vader van klager, en bijgestaan door mr. E. Breedveld, werkzaam bij DAS. Verweerster werd bijgestaan door mr. R.M. de Bekker, werkzaam bij het Onderwijskantoor.

II Wat is er gebeurd?

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan:

a. Verweerster, gz-psycholoog, is werkzaam als schoolpsycholoog op X te Z (hierna te noemen de school). Op de school is ook een orthopedagoog werkzaam.
b. Klagers zijn onder andere de ouders van E, geboren in februari 2006 (hierna respectievelijk te noemen de ouders en de dochter).
c. Klager (hierna ook wel te noemen vader) is werkzaam als docent op de school. Hij is daarmee een collega van verweerster. De dochter was leerlinge op de school. Klaagster (hierna ook te noemen moeder) is op een andere school werkzaam als leerkracht.
d. Per 1 januari 2019 heeft het College van Bestuur van de school een Meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling vastgesteld bestaande uit – voor zover hier van belang - een stappenplan, meldnormen, uitwerking van de meldnormen in vijf afwegingsvragen en een procedure melding Veilig Thuis. Ook zijn er drie bijlagen waarin definities van belangrijke begrippen, een signalenlijst en vereisten voor goede hulp zijn gedefinieerd. Deze aan het College overgelegde Meldcode met bijlagen wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.
e. Vanaf 2020 ging het niet goed met de dochter en waren er problemen thuis. Er is toen een vrijwillig hulpverleningstraject gestart bij een maatschappelijk werker van Y.
f. Eind september 2022 heeft de dochter op school voor het eerst uitspraken gedaan over suïcidale gedachten.

g. Naar aanleiding hiervan werden op school steunende gesprekken gevoerd met de dochter door de orthopedagoog.
h. Vanaf 3 oktober 2022 is verweerster op verzoek van de orthopedagoog aangesloten bij gesprekken met de dochter. De dochter werd hiermee (eveneens) cliënte van verweerster.
i. Op 3 oktober 2022 heeft de orthopedagoog met verweerster in samenspraak met de dochter en de ouders, en mede na anonieme consultatie van Veilig Thuis (VT), een veiligheidsplan opgesteld met afspraken. Die hielden onder meer in dat een gz-psycholoog van Y betrokken zou worden. Dit plan is op schrift gesteld, aan betrokkenen toegemaild en in deze procedure overgelegd.
j. Vanaf 15 oktober 2022 is de dochter vanwege de complexe situatie thuis, bij opa en oma gaan logeren.
k. Op 27 oktober 2022 hebben de ouders in het kader van een terugkoppeling naar verweerster gemaild dat een gesprek met de gz-psycholoog heeft plaatsgevonden. Deze gaat een aantal gesprekken voeren met de dochter. Na het eerste gesprek met de dochter zal een doorverwijzing voor systeemtherapie worden gegeven.
l. Op 3 november 2022 hebben blijkens een door verweerster opgestelde aan het College overgelegde tijdlijn meerdere contacten plaatsgevonden tussen de orthopedagoog en de dochter en tussen de orthopedagoog en vader en opa. Verweerster heeft hierover opgeschreven:
"Signalen thuis van ruzie, angst en paniek bij leerling, geslagen in gezicht door opa, vader benoemt dochter niet in huis te willen hebben. Lln mag niet naar vriend/vriendin. Derden bellen naar school met zorgen over deze leerling."
m. Op 3 november 2022 is na consultatie van VT ook de meldcode doorlopen door verweerster, de orthopedagoog en een betrokken collega. De uitkomst was hiervan geen melding te doen omdat Y in beeld was.
n. Vanaf 4 november 2022 is de dochter bij haar (beste) vriendin en vriendje gaan logeren. De ouders waren hierbij niet betrokken.
o. Op 8 november is VT wederom geconsulteerd.
p. Op 15 november 2022 heeft vader via Teams aan de orthopedagoog gemeld dat Y uit beeld is en dat een doorverwijzing naar GGZ/systeemtherapie is gedaan. Vader zegt daarnaast zich zorgen te maken om het nieuwe logeeradres van dochter waar volgens hem eerder (voordat zijn dochter daar kwam te logeren) verkrachting/aanranding van de vriendin onder invloed van alcohol zou hebben plaatsgevonden. Hij vindt het gedrag van dochter lijken op dat van iemand die onder invloed van een loverboy staat.
q. Op 24 november 2022 heeft de politie een melding bij VT gedaan omdat vader bij hen melding had gemaakt van de nieuwe, volgens de ouders onveilige verblijfplaats, van de dochter waarnaartoe zij volgens de ouders zou zijn ontvoerd.
r. Op 29 november vindt weer consultatie van VT plaats.
s. Op 30 november 2022 heeft er een intakegesprek plaatsgevonden bij de systeemtherapeut. Klagers hebben daarbij als voorwaarde voor systeemtherapie gesteld dat de therapie op een neutrale plek plaatsvindt. Dit wil volgens klagers zeggen dat de dochter eerst uit het gezin van haar beste vriendin/vriendje zou moeten vertrekken. Daarop is de systeemtherapie on hold gezet.
t. Op 8 december 2022 heeft Y aan de ouders via e-mail laten weten dat zij een gesprek hebben gevoerd met de dochter en hierop graag een terugkoppeling aan hen geven:
"Met E hebben wij gesproken over het gat tussen jullie. Hoe kunnen we een eerste stap zetten om het gat iets kleiner te maken. Hierin geeft E aan dat het haar wens is weer

thuis te wonen. (…) Wat voor haar een eerste stap zou zijn, is dat ze samen met haar moeder een bakje koffie gaat doen bij Y samen met iemand van ons erbij. Wanneer dat geweest is zou E graag met jullie alle twee even willen kletsen samen met iemand van ons erbij."
Y heeft vervolgens (mede op voorstel van de ouders en gelet op de naderende kerstvakantie) twee data, te weten 12 en 15 december 2022, geprikt voor door hen begeleide afspraken van de dochter met alleen moeder en van de dochter met beide ouders.

u. Op 8 december 2022 hebben verweerster, de orthopedagoog en de teamleider (allen verbonden aan school) met de ouders besproken voornemens te zijn een VT-melding te doen. In het gesprek is niet besproken dat er specifiek een melding van kindermishandeling zal worden gedaan. De ouders hebben in dit gesprek aangegeven dat zij telefonisch en via e-mail contact hebben met Y. Verweerster heeft ter zitting verklaard dat sprake was van een moeilijk gesprek waarin de ouders gelaten reageerden op het voornemen een VT-melding te willen doen en dat zij vooral boos waren op de dochter. Van dit gesprek is geen verslag opgemaakt.
v. Op 12 december 2022 hebben verweerster en de orthopedagoog de digitale melding bij VT gedaan. In deze aan het College overgelegde schriftelijke melding, die als hier herhaald en ingelast wordt beschouwd, staat onder meer dat *"Als school missen we een constructieve aanpak en verantwoordelijkheid bij ouders om … (naam dochter) stappen vooruit te maken in haar welbevinden en schoolgang."* Als vermoedelijke aard van het huiselijk geweld/kindermishandeling is in de melding de term "*kindermishandeling"* genoemd met als vermoedelijke duur van het geweld volgens de melder "*langer dan 1 jaar*".
w. Op 22 december 2022 is de melding door VT met de ouders en Y besproken. Er is besloten vanaf 23 december 2022 spoedhulp door F in te zetten. Hiermee zijn de ouders akkoord gegaan.
x. Bij brief van 5 januari 2023 heeft VT aan de ouders laten weten het dossier te sluiten aangezien zij de melding op 23 december 2022 hebben overgedragen aan Y.
y. Op 1 juni 2023 is er een bemiddelend gesprek gevoerd op school waarbij de ouders, verweerster, de orthopedagoog en de directeur bedrijfsvoering aanwezig waren. Dit gesprek werd gevoerd omdat de ouders ontevreden bleven met de gedane VT-melding op 12 december 2022. Dit gesprek heeft niet tot een oplossing geleid.
z. Op een vraag van klager heeft VT op 3 juli 2023 via e-mail geantwoord dat het voor een digitale melder mogelijk is op het online meldingsformulier in de categorie *"(vermoedelijke) aard van het huiselijk geweld/kindermishandeling"* andere opties aan te kruisen dan *"kindermishandeling"*. Zo is het ook mogelijk het alternatief *"andere problematiek dan huiselijk geweld of kindermishandeling"* te kiezen.
aa. Op 18 oktober 2023 hebben partijen uiteindelijk overeenstemming bereikt over de verslaglegging van het gesprek van 1 juni 2023 via schriftelijke aanvullingen door klagers.
bb. Op 6 februari 2024 heeft een advocaat namens klagers een klacht ingediend bij school en verzocht dat de school excuses maakt en op schrift zet dat een onzorgvuldige en onjuiste VT-melding is gedaan omdat volkomen duidelijk is dat er geen redelijk vermoeden van kindermishandeling is geweest.
cc. Op 21 maart 2024 heeft de school in antwoord hierop aan klagers laten weten dat bij de VT-melding zorgvuldig is gehandeld; dat er geen inschattingsfouten zijn gemaakt en dat formele excuses geen recht doen aan het handelen van de school.

dd. Bij brief van 19 juli 2024 heeft VT aan de ouders bevestigd dat het dossier, dat is opgemaakt naar aanleiding van de melding op 12 december 2022, is vernietigd. Dit is volgens VT gedaan naar aanleiding van de uitkomst van een zitting bij de rechtbank.
ee. In een verklaring afgelegd op 7 oktober 2025, heeft de rector van de school verklaard dat de school de VT-melding heeft gedaan en niet verweerster als individu.
ff. De dochter van klagers is inmiddels meerderjarig en woonachtig in een gezinshuis op vrijwillige basis. Zij is thans geen leerlinge meer van de school.

III De klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld omdat zij:

1. Op oneigenlijke gronden op 12 december 2022 is overgegaan tot een VT-melding;
2. Die melding bovendien op onzorgvuldige wijze heeft gedaan door de in de Meldcode voorgeschreven stappen niet te volgen;
3. De jongste kinderen van klagers niet heeft gehoord, terwijl zij wel in de melding worden genoemd.

Klagers stellen hiertoe dat zij met deze procedure met name het vertrouwen in klager als docent op de school willen herstellen. De VT-melding was volgens klagers onnodig en had al helemaal niet onder de noemer *"kindermishandeling die al langer duurde dan een jaar"* gedaan mogen worden. Verweerster heeft immers erkend dat de melding slechts is gedaan als breekijzer om hulp voor de dochter te organiseren. Zij had volgens klagers daarom een vinkje moeten zetten bij zogenaamde "andere problematiek".
Daarbij komt dat verweerster stap 3 uit de Meldcode niet heeft gevolgd. Zij heeft in het gesprek van 8 december 2022 niet gezegd op welke grond zou worden gemeld.
Door de melding is het werken op school voor klager zenuwslopend geworden. Bovendien, zo stellen klagers, is hun hele gezin ten onrechte gebrandmerkt met het etiket "kinder-mishandeling" door het doen van de melding.

IV De reactie van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist.
Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Welke uitgangspunten gelden bij de beoordeling?

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.
Verder geldt het uitgangspunt dat psychologen alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun eigen beroepsmatig handelen.

V.2. Op 1 april 2024 is de nieuwe Beroepscode van het NIP (Beroepscode 2024) in werking getreden. Nu de klacht vooral betrekking heeft op de VT-melding door verweerster die zij heeft gedaan vóór 1 april 2024, zal toetsing plaatsvinden aan de vóór 1 april 2024 geldende beroepscode, de Beroepscode 2015.

De bespreking van de klacht

V.3. Het College is van oordeel dat klachtonderdeel 1 en 2 gegrond zijn en dat aan verweerster daarom een waarschuwing zal worden opgelegd. Klachtonderdeel 3 is daarentegen niet gegrond.
Hieronder zal het College uitleggen hoe het tot dit oordeel is gekomen.

V.4. Aangezien verweerster (samen met de collega-orthopedagoog) de melding heeft gedaan, kan de door klagers tegen haar ingediende klacht door het College worden behandeld. Het doen van een melding bij VT houdt immers beroepsmatig handelen door verweerster in de zin van de code in. Dit handelen kan door het College getoetst worden aan de Beroepscode (artikel 1.1.1 lid 2 RvT). De klacht is dus ontvankelijk.
De onder de feiten genoemde verklaring van de directeur van de school dat school de melding heeft gedaan, doet hieraan niet af. Afgezien dat dit uit de melding als zodanig niet blijkt, volgt immers uit artikel 30 van de Beroepscode dat psychologen volledig verantwoordelijk zijn voor hun beroepsmatig handelen, ongeacht hun verplichtingen jegens eventuele leidinggevenden.

V.5. Nu zal eerst klachtonderdeel 3 (dat handelt over het niet horen van de jongste kinderen uit het gezin van klagers in het kader van de melding) worden behandeld. Dit klachtonderdeel is naar het oordeel van het College niet gegrond. Verweerster is namelijk niet verplicht in het kader van een melding, die alleen de oudste dochter betreft, de jongere kinderen uit het gezin te horen. Een dergelijk vereiste blijkt niet uit de WMO 2015 en ook niet uit de meldcode. Dat in de melding zorgen omtrent een mogelijk loyaliteitsconflict bij de jongste kinderen worden geuit, doet hieraan niet af. De melding heeft betrekking op E. Dat de andere kinderen uit het gezin volgens moeder uit balans zouden zijn geraakt door de melding, is een ongelukkige bijkomstigheid, maar kan niet leiden tot een andere conclusie.

V.6. De klachtonderdelen 1 (oneigenlijk melden) en 2 (onzorgvuldig melden) zullen hierna gezamenlijk worden behandeld nu deze met elkaar samenhangen en beide betrekking hebben op hetzelfde onderwerp, namelijk de melding bij VT.

V.7. Vooropgesteld moet worden dat het tot de zorgplicht en verantwoordelijkheid van een schoolpsycholoog behoort om bij een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling actie te ondernemen.
Het toetsingskader voor de melding en voor een beslissing over gegevensverstrekking aan Veilig Thuis wordt gevormd door artikel 5.2.6 van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015 (WMO 2015) en de toepasselijke Meldcode met het daarin opgenomen stappenplan die samen met het afwegingskader door de melder moet worden gebruikt.
Artikel 5.2.6 van de WMO 2015 geeft derden, zoals verweerster, die beroepshalve beschikken over inlichtingen die noodzakelijk kunnen worden geacht om een situatie van huiselijk geweld of kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden daarvan te onderzoeken, het recht zonder toestemming van de betrokkenen – in dit geval klagers – de situatie te melden bij Veilig Thuis.

De psycholoog moet daarbij het voor haar geldende stappenplan, zoals omschreven in de door de school vastgestelde meldcode, volgen.
Dit plan bevat - kort gezegd - de volgende stappen:
1) Het in kaart brengen van de signalen van kindermishandeling. De meldingsfunctionaris die kindermishandeling vermoedt of vaststelt, verzamelt alle aanwijzingen die zijn vermoeden of constatering kunnen onderbouwen of ontkrachten en legt deze vast in het leerling-informatiesysteem;
2) Collegiale consultatie/consultatie VT
3) Gesprek met de betrokkene(n);
4) Wegen: het inschatten van de aard en de ernst van de situatie. Hierbij wordt het afwegingskader met daarin de vijf afwegingsvragen toegepast;
5) Beslissen over een melding aan VT en over het inzetten van noodzakelijke hulp.

V.8. Vraag is nu of verweerster heeft voldaan aan bovengenoemde vereisten.
Naar het oordeel van het College is dat niet het geval. Verweerster heeft de hierboven weergegeven stap 3 (gesprek met de betrokkene(n)) onvoldoende zorgvuldig doorlopen.
Uit de feiten blijkt dat verweerster in het gesprek van 8 december 2022 klagers, zijnde betrokkene(n), onvoldoende heeft geïnformeerd over de (inhoud van de) voorgenomen melding. Zo is er in dat gesprek niet specifiek melding gemaakt van het feit dat zou worden gemeld onder de noemer “kindermishandeling”. Van verweerster mag worden verwacht dat zij dit in een dergelijk gesprek doet, omdat openheid naar de ouders een belangrijke grondhouding is in de dienstverlening naar de cliënt en de reden is dat deze stap is voorgeschreven.
Evenmin heeft verweerster in dat gesprek de bij haar levende vermoedens van kindermishandeling – en de betekenis van dit woord voor alle betrokkenen - voldoende bij de ouders getoetst. Zo heeft zij onvoldoende nagevraagd wat er precies was afgesproken over de systeem- en andere soort therapie en wat de volgens haar bestaande boosheid van ouders op de dochter precies inhield. Dit heeft ertoe geleid dat het bij verweerster en haar collega bestaande beeld van “grote zorg” in dit moeilijk verlopen gesprek niet voldoende ontkracht is kunnen worden. Verweerster heeft naar het oordeel van het College bijvoorbeeld onvoldoende acht geslagen op het feit dat Y op 8 december 2022 al op het punt stond begeleide gesprekken tussen dochter en ouders te organiseren. Daarmee stond de door verweerster in de melding benoemde afwezigheid van een constructieve aanpak van ouders onvoldoende vast.
Ook heeft verweerster onvoldoende bij de ouders geïnformeerd hoe het precies zat met het onthouden van kleding en boeken aan de dochter en heeft zij deze omstandigheden (ook ter controle van zichzelf als melder) onvoldoende feitelijk omschreven in de melding.

V.9. Gelet op het voorgaande heeft verweerster ook stap 4 van de Meldcode (inhoudende “Wegen: het inschatten van de aard en de ernst van de situatie”) naar het oordeel van het College onvoldoende zorgvuldig doorlopen.
Verweerster had, indien zij al tot de conclusie was gekomen dat sprake was van een redelijk vermoeden van kindermishandeling die tot onveiligheid leidde en daarmee een melding rechtvaardigde, dit vermoeden gegeven de omstandigheden niet als “kindermishandeling gedurende langer dan een jaar” maar onder het kopje “overig” namelijk “andere problematiek dan huiselijk geweld of kindermishandeling” dienen te melden. Verweerster heeft hiermee naar het oordeel van het College voor een verkeerde terminologie in de melding gekozen, terwijl extra zorgvuldigheid in deze precaire situatie van haar verwacht mocht worden, in het

bijzonder gelet op het feit dat in dit geval de melding van kindermishandeling betrekking had op een collega.
Door op 12 december 2022 over te gaan tot deze melding bij VT heeft verweerster zich onvoldoende rekenschap gegeven van het feit dat haar beroepsmatig handelen niet alleen directe gevolgen maar ook ingrijpende indirecte gevolgen heeft. Als dat het geval is dan spannen psychologen zich in om, voor zover dat in hun vermogen ligt, schade te voorkomen (artikel 25 Beroepscode).

De slotsom

Het College komt tot de slotsom dat de klachtonderdelen 1 en 2 gegrond zijn en klachtonderdeel 3 niet gegrond.
Het College acht de maatregel van waarschuwing passend. Een waarschuwing is een zakelijke terechtwijzing die de onjuistheid van een handelwijze naar voren brengt zonder daarop een stempel van laakbaarheid te drukken.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerster.

Aldus gewezen en verzonden op 5 februari 2026

door:

mr. P.B. Martens, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
prof. dr. J.M.M. Bloemer,
drs. F.M.J. Masmeijer,
drs. J.W. Sepers,

leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. P.B. Martens